

ter baade Hellerup, Gentofte og Ordrup Sogne. Det er altsaa de Forandringer, der ere trufne i det første Stykke. I det næste Stykke er der kun foretaget rent sproglige Forandringer. Saaledes som Stykket er affattet i Ejendomsskyldloven, er der den uheldige Omstændighed, at Ordene: saadanne Lejligheders Lejeværdi rent sproglig og logisk ville komme til at gaa paa de Lejligheder, der ere af en højere Lejeværdi i Modsætning til dem, der ere af en lavere Lejeværdi. Meningen er, at det skal være Lejligheder af en lavere Lejeværdi, som skulle komme i Betragtning; det er altsaa en Rettelse af sproglig og logisk Art, som jeg synes, det var rimeligt at foretage, naar dog alligevel Paragraffen skulde revideres og ændres. Det næste Stykke er ens med Stykke 3 i den nugældende Lov.

Jeg kommer saa til Stykke 4, som jo nu i Ejendomsskyldloven omhandler de Ejendomme paa Landet og paa Købstædernes Markjorder under 12,000 Kr.s Værdi, til hvilke der er knyttet Landbrug eller Havebrug som Næringsvej, og hvorfor der gives Fradrag. Det er paa dette Punkt, at ogsaa de ærede Forslagsstilleres Forslag var rettet. Man var inde paa, at man vilde gaa til et fast Afdrag paa Landet og paa Købstædernes Markjorder. Derimod har jeg allerede ved første Behandling gjort den Indvending, at saa maatte man gaa til dette for alle Ejendomme i Landet. Dette fandt Tilslutning ved første Behandling og har ogsaa fundet Tilslutning i det Udvalg, jeg har omtalt, og i Henhold hertil er Forslaget stillet, saaledes at Fradraget skal gælde alle Ejendomme, paa hvilke der er Drifts- eller Beboelsesbygninger. Denne Tilføjelse betyder, at de ubebyggede Lodder undtages. Hvad der forstaas ved Beboelsesbygninger, er klart nok. Ved Driftsbygning maa forstaas den Bygning, der staar paa Ejendommen, og som bruges, naar den er i Drift, naar Lodden bruges til Havebrug, Landbrug, eller hvad den nu bruges til. Men det skal naturligvis ikke forstaas saaledes, at en Mand paa en Byggeplads kan slaa op med 4 Brædder et eller andet Hus, sige, det er en Driftsbygning, og dermed faa Lodden ind under Fradragsretten. Der vil naturligvis altid her være et Skøn, men det vil ikke være vanskeligt at foretage, og naar man er enig i Princippet, kan man sikkert ogsaa blive enig i Praksis. Det, der virkelig undtages her, er Byggepladser, og det kunne sikkert alle være enige om, at der er Grund til.

Stykke 5 er en Bestemmelse om, hvorledes det afgiftspligtige Beløb skal kunne afrundes opad til et med 100 deleligt Tal, en Bestemmelse, der kun har praktisk Betydning.

Stykke 6 er det nuværende Stykke 6. Ved første Behandling og vistnok ogsaa i Udvalget er der omtalt Muligheden af overhovedet at udelade dette Stykke, altsaa gaa til den Ændring i Ejendomsskyldloven, at denne Tilladelse til at bruge den gamle Hartkornsberegning faldt bort. Man mente, den ikke havde videre praktisk Betydning. Det viser sig dog efter de Oplysninger, jeg har kunnet indhente, at det ikke er faa Steder i Landet, at denne Regel kommer til Anvendelse. Man har indvendt mod den, at den havde den uheldige Egenskab, at Ejendomme, der havde stor Værdi, Ejendomme, paa hvilke der var anlagt en Fabrik, et Teglværk el. l., kunde komme ind under den, men dette er — ligeledes efter Oplysninger, jeg har kunnet indhente — ikke Tilfældet. Jeg tror ikke, man behøver at nære nogen Frygt i saa Henseende, fordi Vurderingsraadet da ansætter en saadan Fabriksejendom som selvstændig Ejendom og ikke lader den komme ind under det Begreb, der her er Tale om: Ejendom, hvortil der er knyttet Landbrug eller Havebrug som Næringsvej. Her ved forstaas virkelig Landbrugs- eller Havebrugsejendom, og hvis Fabrikken ligger der, regnes den ikke dertil, men skyldsettes for sig selv. I dette Spørgsmaal, som er rejst i Udvalget og i Salen, synes jeg, at jeg bør give denne Oplysning.

Det syvende Stykke er enslydende med det dertil svarende Stykke i den nuværende Ejendomsskyldlov.

§ 3 i denne Affattelse af Lovforslaget indeholder en Bemyndigelse for Indenrigsministeren, som min ærede Kollega vil udtale sig om. Jeg vil her kun sige dette, at man har ment det praktisk fra baade Indenrigsministerens og min Side at indsætte denne Bemyndigelse paa dette Lovforslag, som egentlig kun har med Finansministeren at gøre, idet man ellers maatte forlange, enten at en saadan Bemyndigelse indsattes paa et andet Lovforslag, eller, at der fremsattes et lille Lovforslag, som kun angik Indenrigsministeren og kun indeholdt en saadan Bemyndigelse. Dette har man anset for upraktisk. En Sammenkobling af Lovforslag var allerede vanskelig, og da Forslaget om kommunal Beskatning, som et Udvalg behandler, ikke havde nogen Udsigt til at naa frem til endelig Vedtagelse i dette høje Ting, har man